

[Gunnar Jensen.]

personer får dækket, f. eks. rejsende. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at man ikke skal indtage en så forfærdelig moralsk holdning over for private rejsende, så længe der er stor, stor forskel på, hvad man i repræsentationstillæg giver til folk, der er ansat i private virksomheder, og hvad man får udbetalt, når man er embedsmand, kommunalt ansat eller på anden måde repræsenterer det offentlige.

Det var i høj grad ønskeligt, om man også på dette felt kunne få større lighed mellem de måder, privat ansatte og offentligt ansatte bliver behandlet på. Det gælder ikke alene selve repræsentationsudgifterne. Det gælder også i det øjeblik, deres biludgifter gør sig gældende. Det er f. eks. således, at når en embedsmand sælger sin bil og har kørt efter statens regler, vil han ikke blive efterbeskattet, imedens en mand, som har været ansat i privat virksomhed, f. eks. en konsulent, der har været ansat i de landøkonomiske foreninger og afhænder sin vogn, bliver beskattet anderledes på trods af, at de to har kørt efter nøjagtig ens regler.

Finansministeren foreslår i det nye stk. 10 til § 17 i momsloven, at virksomheder, der ved uheld eller på anden måde er kommet til at opkræve uberettiget afgift, skal indbetale dette beløb til statskassen. Her må jeg være enig med de to foregående talere i, at en virksomhed bør have mulighed for at kunne tilbagebetale til den pågældende, der har betalt for meget, hvis det kan konstateres, hvem det er, og at den kun i de tilfælde, hvor det ikke kan lade sig gøre, skal indbetale til statskassen. Det kan ikke være rigtigt, at en køber, som har betalt moms til en anden, måske derved fejlagtigt kommer til at betale for meget.

Forslaget til ny § 22 a, hvorefter en virksomhed kan få afgiftsperioden og indbetalingsfristen forkortet, er udmærket. Det vil gøre det muligt at få indbetalingerne ind, inden vaktende virksomheder kommer til at skyldte staten store beløb, og uden at beløbene bliver så store, at staten nødsages til at forlange en konkurs.

Efter de nugældende regler kan skattevæsenet indkalde regnskabet, medens toldvæsenet må gennemføre sine undersøgelser på stedet, altså uden at tage regnskabet med sig hjem. Nu ønsker finansministeren, at

også toldvæsenet skal kunne forlange at få regnskabet med hjem. I øjeblikket er det sådan, at det kun kan gøres, hvis man får virksomhedens ejers tilladelse til det. Jeg har det indtryk, at det i de allerfleste tilfælde bliver tilladt, og jeg har også indtryk af, at med den flinke optræden, tolderne normalt har, når de kommer ud at besøge virksomheder, vil der ikke være nogen problemer med at få lov til at få det med hjem. Derfor synes jeg, det må være rimeligt at drøfte dette meget grundigt, inden vi giver toldvæsenet ret til at kræve regnskaberne med sig.

Omvendt er det sådan i dag, at toldvæsenet har en ubetinget adgang til at foretage stikprøvevise eftersyn på stedet, medens skattevæsenet ikke har den adgang, uden at der foreligger en såkaldt rimelig grund hertil. Endvidere vil et sådant eftersyn ikke kunne gennemtvinges ved politiets hjælp, uden at der foreligger en retskendelse. Men det skal jeg ikke komme nærmere ind på; det har de foregående talere været inde på og klarlagt.

Men nu ønsker finansministeren også en ændring på dette område, og jeg kan jo i dag høre, at det har givet anledning til diskussion allerede i 1967. Det er et område, hvor man efter min mening må gå meget, meget forsigtigt frem, og her må finansministeren komme med vægtige grunde. Det er muligt, at finansministeren i skatteudvalget kan komme med sådanne vægtige oplysninger til støtte for ændringen, men indtil videre må jeg sige, at dér er vi meget utilbøjelige til at gå med på en ændring. Jeg er meget vel klar over, at der under den nuværende ordning vil være nogle skatteydere, der vil kunne skaffe kompromitterende regnskabsmateriale af vejen, men på den anden side må man sige, at hvis det er sådan, at skattevæsen, toldvæsen og politi uden videre kan komme ind hos folk og hente deres regnskaber, vil det være ubehageligt og i visse tilfælde ærekrænkende for dem, som følger loven punktligt. Her er jeg i modsætning til en tidligere taler, der mente, at hvis man bare havde rent mel i posen, betød det ikke noget, at man fik besøg af politi og skattevæsen osv. Jeg tror, at det netop vil blive opfattet lige modsat; hver gang man får et sådant besøg, vil der være en dårlig stemning om aktionen.